

maa nedsviis, forpligtet til at anvende mindst 10 pCt. af den ham tillagte Løn til Alderdomsforsørgelse og Forsørgelse for sine Efterlevende, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til, hvad han til ubelukkende Forsørgelse for sine Efterlevende anvender mere end 5 pCt. Fritagelse for den ommeldte Forpligtelse kan dog af Indenrigsministeriet tilstaaes den Bestillingsmand, som godtgjør, at han er i Besiddelse af en tidligere erhvervet Pension, Livrente eller anden sikker Forsørgelse for sig eller Hustru og Børn. Naar Bestillingsmanden affædiges, inden han har opnaaet en Alder af 55 Aar, udbetales det opsparede Beløb ham kontant. Efter Affædigelsen i en ældre Alder, skal der for hans Tilgodehavende erhverves en Livrente for ham, og, dersom han er gift, for hans Hustru ligeledes en Livrente eller en Overlevelsesrente eller en ved Mandens Død forfaldende Kapital, saaledes at omtrent $\frac{1}{3}$ af den opsparede Sum anvendes til Forsørgelse for Hustruen. Dør Bestillingsmanden i Tjenesten og efterlader Enke, skal der for den opsparede Sum indkjøbes en Livrente for hende. Efter Omstændighederne kan dog indrømmes kontant Udbetaling af endel af Summen. Efterlader Bestillingsmanden ikke Enke, men Børn under 18 Aar, skal der for hvert Barn indkjøbes en lige stor aarlig Livrente, ophørende med Barnets fyldte 18de Aar.

Ved Lov af 29de Marts 1878 er det bestemt, at Lønningsafdragene kunne indsettes i Statskassen til Forrentning for de Paagældende med 5 pCt. aarlig.

Den omhandlede Forsørgelsesmaade har i det Hele viist sig uhenigtsmæssig. Den er for det Første særdeles byrdefuld for Bestillingsmanden, idet den lægger Beslag paa 10 pCt. af hans Lønning. Den har derhos den Mislighed, at det

er aldeles usikkert, hvor stor hans og hans Enkes Forsørgelse vil blive i Tilfælde af hans Affædigelse eller hans Død. Forsørgelsens Størrelse afhænger nemlig ikke som ved Pensjonsberettigelse alene af hans Tjenestetid, men tillige af den Alder, hvori han affædiges, idet det samme Beløb giver en forskjellig Livrente, større eller mindre, Alt efter Alderen. Bliver han utjentsdygtig eller dør efter en ikke meget lang Tjenestetid, vil den opsparede Kapital, naar den konverteres til en Livrente, ikke yde ham, eventuelt hans Enke, den allertarveligste Forsørgelse. Dette er godtgjort ved de hidtidige Erfaringer, og da Livrenten saavel for de afgaaede Bestillingsmænd som for de Udfødtes Enker i saagodt som alle hidtil forefaldne Tilfælde vilde være bleven høist ubetydelig, har man udbetalt dem det opsparede Beløb, for at de muligvis ved Hjælp af Summen kunde blive i Stand til at skabe sig en Eksistens.

Der er søgt at raade Bod paa dette Forhold ved at tillade, at Halvdelen af Forsørgelsesafdraget efter Vedkommendes Andragende benyttes til Erhvervelse af en Livsforsikkring. Herved kan der nogenlunde sørges for Enken, men Forholdet har den Ulempe, at, hvis Embedsmanden afgaar fra Tjenesten, inden samtlige Præmier ere betalte, vil han være slettere stillet, end om han ikke havde forfikkret sig; thi han vil da som oftest være ube af Stand til at forfætte Præmiebetalingen og maa realisere Forsikkringen med Tab.

Da de omhandlede Bestemmelser ikkun have været gjældende siden den 1ste April 1869, skal man alene anføre nogle Exempler paa, hvilken Livrente der nu vilde kunne erhverves for enkelte Funktionærers Vedkommende, der ere bleve ansatte omtrent ved dette Tidspunkt eller kort derafter:

Stilling.	Tjenestetid ialt i Aar.	Alder. Aar.	Nuværende Lønning, inkl. Bolig. Kr.	Opsparet Beløb ult. Novbr. 1882. Kr.	Derfor kan erhverves i Livrente. Kr.
Assistent	14.	55.	1,800.	2,378.	199.
Stationsinspektør	14.	61.	2,410.	3,419.	345.
Stationsforvalter	13.	61.	1,590.	2,092.	211.
Holdeplads-Expedient	11.	72.	1,000.	1,331.	200.